

NUMMER 9

NYHEDER ▾

ANMELDELSER

INTERVIEW ▾

FEATURE ▾

PODCAST ▾

SERIER ▾

BLOG ▾

KONTAKT ▾

Organet for den laveste oplysning

31. maj 2019 af [Johan Wowern Hundrup](#)

3

DJYON DÆRE:
INFOINFERNO

999999

Fortalt af: Andreas Hansn

Tegnet af: Emil Brahe, Frank Brahe, Michael Persson

Forlag: Gymnoten

Form: 148 siders paperback i farver

Udgivelsesår: 2019

Udgivelsesland: Danmark

Kropsvæskerne flyder, monstrene brøler, infoen indhentes. Det gakkelaksplattede science fiction er heldigvis ikke forsvundet i den nyeste omgang af Gymnotens fortællinger om infojægeren Djyon Dære, *Infoinferno*.

Den borgerligste, pæneste og absolut mest anstændige af anmelderne ved den borgerligste, pæneste og absolut mest anstændige af landets aviser mente ikke, at tegnestuen og forlaget Gymnotens *Djyon Dære: Invasive arter* fra 2014 var god smag. Jeg snakker selvfølgelig om Kim Skotte og Politiken. Makkerparret Hansn og Brahes

fortælling om den stankelbenede infojæger Djyon Dære var "for gakkelaksplattet" til Skottes smag. Det skilter Gymnotens nyeste samling, *Djyon Dære: Infoinferno*, stolt med.

Tegneseriekunsten har aldrig været utvetydigt finkulturelt, og således har store dele af tegneseriemiljøet defineret sig negativt i forhold til de borgerlige former. Når vi så tit ynder at beskrive visse tegneserier som punkede, er det jo selvfølgelig, fordi punken ikke er død. Den lever i bedste velgående i tegneserien. At det kan virke som om, de stakkels tegneseriepunkere skriger og laver ballade helt uden, at nogen som helst borgerdyr tager på vej af undergrundens modkultur, er ganske vist et sørgeligt faktum. Men netop derfor er det så rart, når organet for den højeste oplysnings talsmand, Hr. Kim Skotte, kalder tegneseriepunkten for dårlig smag. For *Djyon Dære* er punk, og det er der ikke blevet ændret på i *Infoinferno*: Der bliver bandet og svovlet på den mest særegne måde, og *Djyon Dæres* univers er obskurt, indforstået og sært. Bevares, det hele er da lidt gakkelaksplattet.

SØG

Søg

NYESTE KOMMENTARER

🔗 Bjarne hansen til [Drømmen om Valhalla](#)

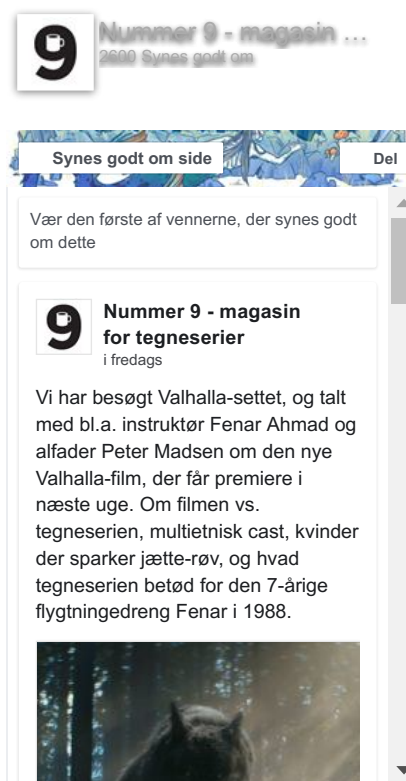
🔗 Bibi Eik Bergfjord til [På tegnebordet: Lars Kramhøft](#)

🔗 Morten Søndergård til [DC versus Marvel: Hvem vinder?](#)

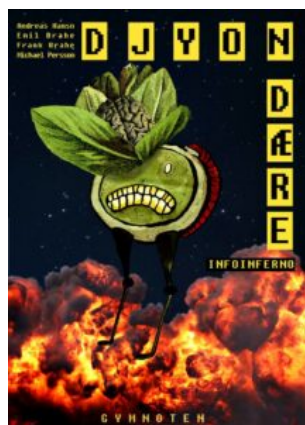
🔗 Matthias Wivel til [DC versus Marvel: Hvem vinder?](#)

🔗 Morten Søndergård til [DC versus Marvel: Hvem vinder?](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

SENESTE INDLÆG

Drømmen om Valhalla

4. oktober 2019

1

Alt om Valhalla på Storm P. Museet

3. oktober 2019

0

På tegnebordet: Lars Kramhøft

2. oktober 2019

1

Erindringer i dur

1. oktober 2019

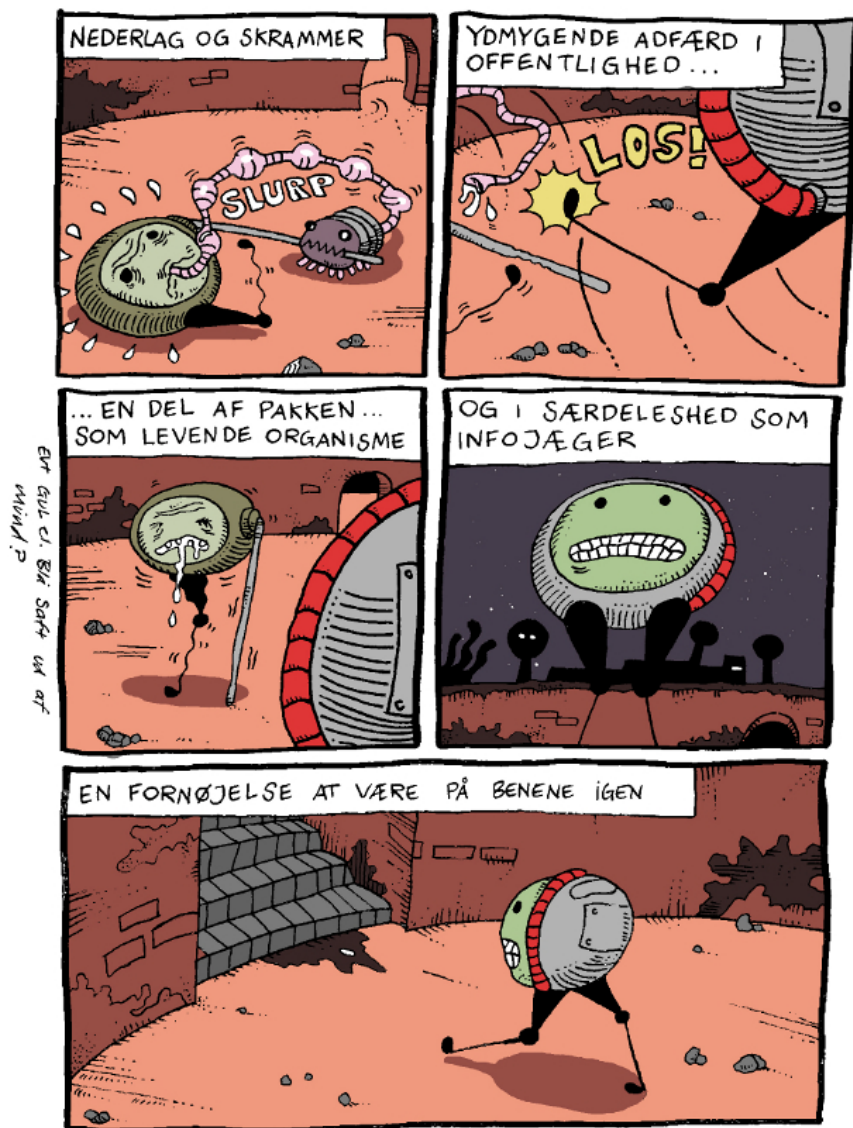
0

Det udkommer i oktober

1. oktober 2019

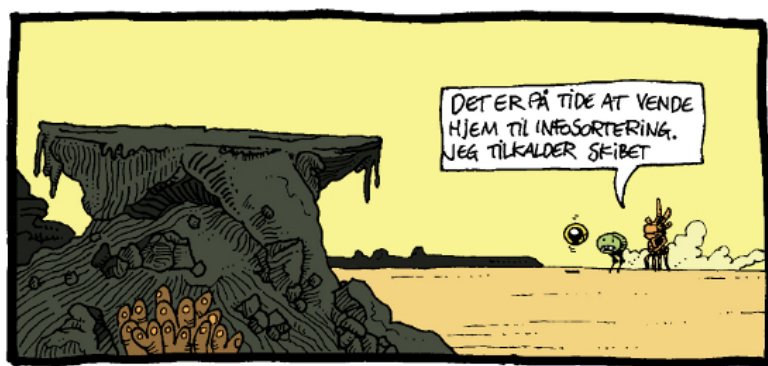
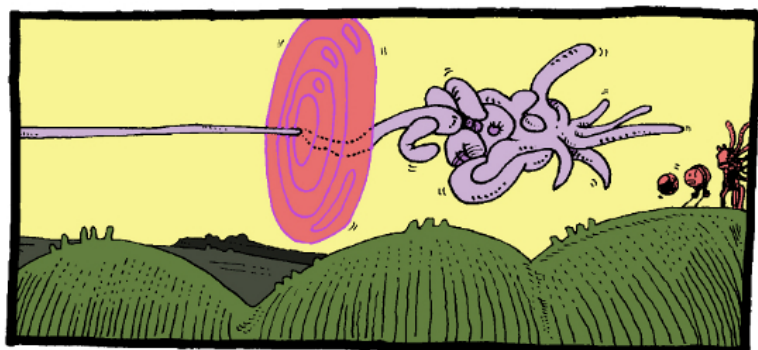
0

En metaanmeldelse?

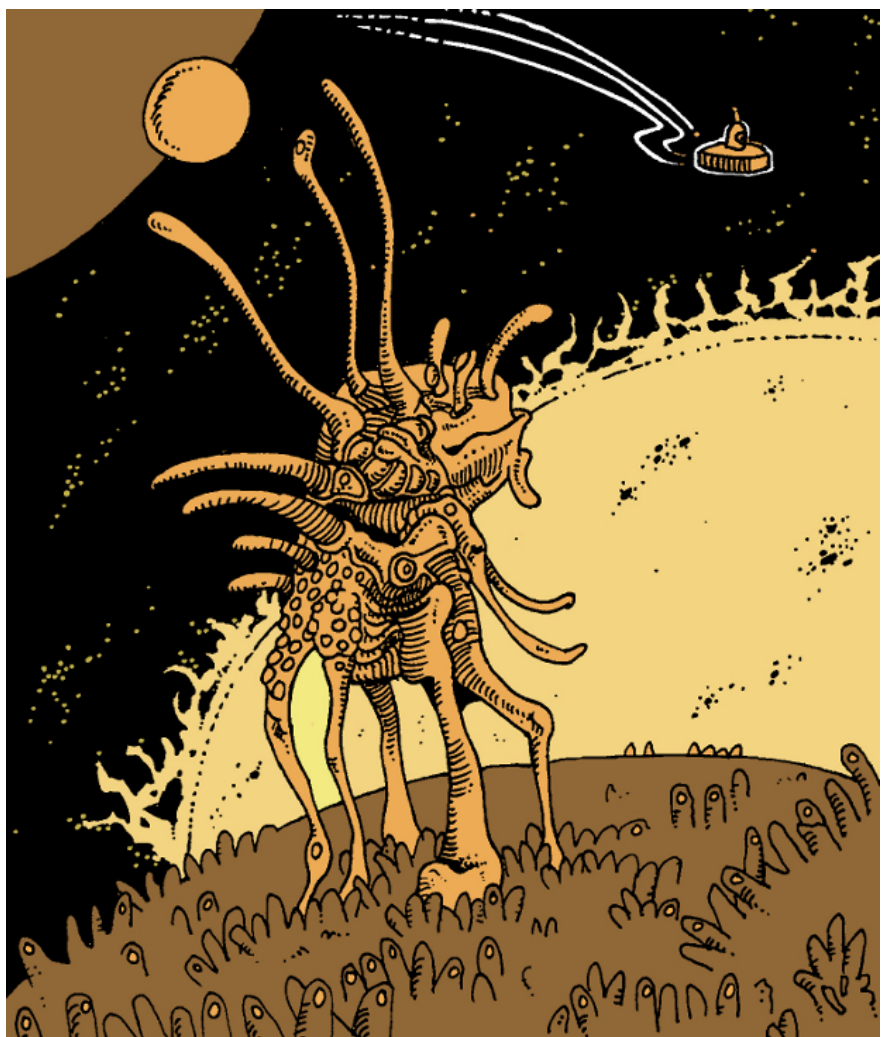
En mere gavmild anmeldelse af den første *Djyon Dære*-samling er Johan Krarups anmeldelse for Nummer9. Her lyder det netop, at Brahe og Hansns stil er punket og "ironisk-infantil". Tegneserien er fuld af fortællerglæde, begejstring for science fiction og stil – og sprogeksperimenter. *Djyon Dære: Invasive arter* tager livtag med science fiction og punk med glimt i øjet uden dog at blive alt for skør til at være interessant at læse. Ja, det kunne jo blive en hel lille metaanmeldelse, jeg er i gang med at skrive, men Krarups ord holder stadig.

I *Infinferno* er ikke meget forskelligt fra *Invasive arter*. Fortællingerne er alle skrevet af Andreas Hansn, men denne gang er tegnetjansen besat af trioen Emil Brahe, Frank Brahe og Michael Persson, som skiftes til at illustrere fortællingerne. Tegnestilen er varierende. Selvom karaktererne som regel er holdt i en simpel og meget cartoony stil, indeholder *Infinferno* nogle detaljerige men frem for alt spændende landskaber og scenerier.

Som Krarup så, er der en bestemt glæde ved science fiction at spore i fortællestilen og tegningerne. De mærkeligste væsner, teknologier, væsker, planeter og portaler er med til at gøre *Djyon Dære* til en overraskende og vedkommende underlig tegneserie. Det underlige bliver kun forstærket af Hansns skrivestil, som er fyldt med sproglige nyopdagelser og spøjse måder at bande på. Og hvad så med plottene? Fungerer de? Krarup skrev i sin anmeldelse, at handlingen egentlig ikke er vigtig, og det har han ret i. Selvom fortællingerne indeholder nogle hæsblæsende plot og slåskampe, er det ikke derfor, man skal læse denne gakkelaksplattede tegneserie. Det er derimod, når man ikke forstår, hvilket væsen, som pludselig optræder for øjnene af én. Eller når Djyon Dære forbander sin situation for sig selv ("ved knepningens modpol!").

Tegneseriepunkten skal bl.a. læses for de situationer, hvor man forvirres og glædes over sin forvirring, og dem er *Infinferno* heldigvis ufattelig rig på. Selvom man aldrig helt forstår, hvorfor infojægerne samler al den info, de gør, giver det hele perfekt forvirrende mening. Er Politiken organet for den højeste oplysning, må Gymnoten være organet for den laveste oplysning. Jeg ved godt, hvad jeg foretrækker.

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

Andreas Hansn, Emil Brahe, Frank Brahe, Michael Persson

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Johan Wowern Hundrup

FORRIGE ARTIKEL

Det udkommer i juni og juli

NÆSTE ARTIKEL

Færdiguddannet, så er det tid til
job...center

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE